

TAKHLE PÁŤI PĚTKU...

PĚjtek, 12 zĚřĚ-2008

Milý boĚe, dnes sa mi zatiaĚ darí... Ešte som neklebetila, nestratila sebaovládanie, nebola som mrzutá, nevraĚivá, sebecká ani bezohĚadná. Ešte som nefrlala, nesĚaĚovala sa a ani Ěokoládku som si nedala! Dokonca ani kreditku som eštĚ nevytiahla... Ale - Asi za minútu vyleziem uĚ z postele a potom budem naozaj potrebovaĚ tvoju pomoc...

- ManĚel se neĚekanĚ vrací domĚ ze sluĚební cesty zrovna kdyĚ má Ěena doma tĚmi milence. Aby je rychle scho
pošle je všechny na balkón, kde je zaváĚe do pytlĚ. ManĚel jde na balkón, vidí tĚmi pytle, kopne do prvního
ozve se chrochtání. "Ě, bude zabíjaĚka, ta Ěenuška je ale hodná," zvolá nadšenĚ a kopne do druhého
pytle. Ozve se kokokokodák. "Ě, bude slepiĚka, to bude bájeĚná hostina," mne si ruce a kopne do tĚetího pytle - ticho.
Tak kopne ještĚ jednou, potom znovu a poĚĚád ticho. Nakonec kopne vší silou a z pytle se ozve: "Ty
debile, kdyĚ jsem zticha, tak jsem asi brambory, ne?"

-